

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.730 van 10 juni 1997
in de zaak A. 73.057/VII-15.158.**

In zake : 1. Dirk VERSLYCKE,
2. Sabine STROOBANT,
3. Kris VAN DE VELDE,
4. Ginette VERMEIR,
5. Daniël VAN DE SOMPEL,
6. Christiane VERDONCK,
7. Wim VAN DE SOMPEL,
8. Ann MORISSE,
9. Emiel VAN MOSSEVELDE,
10. Johanna DE CLERCQ,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat V. VANDEVELDE,
kantoor houdende te ZELZATE,
Westkade 19

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

tussenkomen partij :

Wim ROOMS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk
VERSLYCKE, Sabine STROOBANT, Kris VAN DE VELDE, Ginette
VERMEIR, Daniël VAN DE SOMPEL, Christiane VERDONCK, Wim
VAN DE SOMPEL, Ann MORISSE, Emiel VAN MOSSEVELDE en
Johanna DE CLERCQ op 30 januari 1997 hebben ingediend om
de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van
het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en
tewerkstelling van 25 november 1996 waarbij het beroep

aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 30 mei 1996 houdende weigering van de vergunning aan Wim ROOMS, Holeinde 1, 9270 Laarne om een landbouwbedrijf gelegen te 9080 Lochristi, Cootveld 22, te veranderen door uitbreiding gegrond wordt verklaard en hem een vergunning wordt verleend voor het veranderen van zijn inrichting, te weten uitbreiding met 960 varkens en de opslag van 1500 m³ mest en vermindering met 75 runderen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 april 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. VANDEVELDE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat Fr. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat W. DE CUYPER, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat Wim ROOMS, aan wie de bestreden vergunning werd verleend, met een verzoekschrift van 19 februari 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat met het bestreden besluit aan de tussenkomende partij een vergunning wordt verleend voor het veranderen van haar inrichting, te weten uitbreiding met 960 varkens en vermindering met 75 runderen, derwijze dat deze omvat een varkenshouderij met 1140 varkens in twee stallen en de opslag van 2310 m³ mest voor een termijn die eindigt op 26 juli 2013;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift volgende uiteenzetting geven over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel :

"Aangezien de tenuitvoerlegging van het bestreden Besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu dd. 25.11.96 met zich meebrengt, dat verzoekers als

onmiddellijke buurtbewoners ernstige hinder ondervinden.

Dat verzoekers gerechtigd zijn de schorsing van het bestreden besluit te vorderen, gezien het voeren van de procedure tot nietigverklaring met zich zou meebrengen dat ondertussen, gedurende een aanzienlijke tijdspanne, het betrokken bedrijf kan exploiteren en uitbreiden en dit zonder twijfel gepaard gaat met veel hinder zowel voor de buurt als voor het milieu, zoals hoger omschreven;

Dat de uitbouw én de uitbreiding van huidig bedrijf van 180 varkens - dat anno 1993 zelfs nog niet vergund was - tot een bedrijf van vijf maal groter, in geval van vernietiging van de beslissing van de Vlaamse Minister naderhand niet 'af te breken' of 'terug te schroeven' is.

Dat de levenskwaliteit van verzoekers en diens families mede en onmiddellijk in het gedrang komt door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

Dat ook het milieu ernstige schade lijdt die niet meer te herstellen valt.

Dat dit niet kan hersteld worden, mocht later het Besluit nietig worden verklaard;

Dat aldus enkel de schorsing kan beletten dat verzoekers ernstig nadeel lijden tengevolge van de tenuitvoerlegging van het Besluit";

Overwegende dat de verwerende partij samengevat doet gelden wat volgt : verzoekers uiteenzetting blinkt uit door vaagheid en mist elk detail; de varkenshouderij is gelegen in agrarisch gebied, alwaar zij thuishoort, en alwaar minstens wat de geur betreft een hogere tolerantiedrempel geldt; wie in een agrarisch gebied woont kan zich verwachten aan een hogere concentratie geurcomponenten; in de vergunning werden voorwaarden opgelegd om de hinder te beperken; het bestuur dient niet enkel rekening te houden met de belangen van omwonenden, maar ook met die van de exploitant; indien zou blijken dat de opgelegde milieuvoorwaarden ontoereikend zijn kunnen steeds bijkomende voorwaarden worden opgelegd; een ecologisch verantwoorde mestafzet is gewaarborgd;

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst de tussenkomende partij doet gelden wat

volgt : verzoekers dienen met zeer concrete gegevens aan te tonen dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zullen ondergaan, en zij mogen zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden; de verzoekende partijen verstrekken niet de minste gegevens over de situering van hun woningen ten opzichte van de op te richten en uit te baten mestvarkensstal; alhoewel er geen sprake is van een evident nadeel, worden geen gegevens verstrekt omtrent de aard en de omvang van het nadeel; de tussenkomen partij baat op de bewuste percelen reeds een zeugenhouderij uit op basis van een bouwvergunning van 19 april 1994 en een milieuvergunning van 11 augustus 1994, en de vraag stelt zich of het voorgehouden nadeel niet voortvloeit uit die eerdere, niet aangevochten beslissingen; de inrichting ligt in een agrarisch gebied, en verzoekers hebben ervoor gekozen zich aldaar te vestigen; zij dienen te aanvaarden dat in dergelijke gebieden landbouwbedrijven worden uitgebaut; in agrarische gebieden geldt een hogere tolerantiedrempel ten opzichte van de hinder die voortkomt uit agrarische activiteiten; de tussenkomen partij zal overgaan tot een volledige erfbeplanting, het zeugenbedrijf wordt omgevormd tot een gesloten varkensbedrijf en er wordt afstand gedaan van 75 runderen; de bewoners van de naastgelegen woning bevestigen dat de oude bedrijfsgebouwen sinds 1974 werden aangewend voor het stallen van dieren en zij hebben zich niet tot de Raad van State gewend; dat het milieu ernstige schade lijdt is een gratuite bewering en de vraag stelt zich in welke mate dit nadeel als een persoonlijk nadeel kan worden beschouwd;

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomen partij terecht betogen dat het betoog van de verzoekende partijen te vaag en te algemeen is, daar het geen nadere preciseringen bevat omtrent de aard en de omvang van de te verwachten hinder en omtrent de aard en de omvang van de te verwachten milieuschade; dat de

verzoekende partijen zelfs niet eens aangeven hoe ver zij van het bedrijf wonen en of zij in de overheersende windrichting wonen; dat daarbij komt dat het bedrijf gelegen is in een agrarisch gebied en dat blijkens de bestreden beslissing de inrichting is "gelegen (...) op een afstand van ongeveer 700 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, meer dan 1250 m van een woongebied met landelijk karakter, van een woonuitbreidingsgebied, van een parkgebied en van een recreatiegebied"; dat, dienvolgens, zo de verzoekende partijen eveneens in een agrarisch gebied woonachtig zijn, alwaar een verhoogde tolerantiedrempel geldt, van hen des te meer kan worden geëist dat zij op een omstandige en concreet onderbouwde wijze aannemelijk maken dat het nadeel, zelfs voor een agrarisch gebied, onaanvaardbaar groot is; dat, zo de verzoekende partijen niet in een agrarisch gebied woonachtig zijn, hun woningen op zulk een afstand van de inrichting moeten zijn gelegen, dat van een ernstige en overmatige hinder nog bezwaarlijk sprake kan zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Wim ROOMS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,

R. STEVENS,
Mevr. A. TRUYENS,

staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. -R. BRACKE.